

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1989 NA POČEST 45. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ

A co na to Centrum?

Přiznám se, že když jsem zatukal na rameno Viktora Oktábce, zkušeného divadelního pracovníka z Mostu (kromě jiného zasloužilého dramaturga MADIMu - Malého divadelního Mostu), věděl jsem už, že letos na Hronově vystupuje v nové roli. A protože Centrum pro volný čas mládeže (kde pracuje), máme zatím v paměti spíše z působení v oblasti hudebních žánrů, byla první a nejdůležitější otázka jasná.

● **Viktore — co Centrum pro volný čas mládeže a divadlo? Kdy už se do něj pustíte?**

„Už jsme se pustili. Širší divadelní obec o nás zatím moc neví, ale doufáme, že se s výsledky naší práce dřív nebo později setká. Jdeme na to totiž trochu jinou cestou — začínáme se vzdělávacími akcemi pro organizátory volného času z řad ZO SSM a dalších mládežnických organizací, institucí a zařízení, snažíme se v nich prohlubovat zájem o větší využití jednotlivých oborů ZUČ a znáš mě — v mém případě jde hlavně právě o divadlo. První takovou akci jsme měli letos v dubnu - tři dny jim tam „vtloukal do hlavy i do srdce“ vztah k divadlu a základní znalosti o něm Luděk Richter“.

● **Nebylo to na začátek trochu silné kafe? My Luďka servírujeme až pokročilejším a otrlejší.**

„Člověče, ani ne, až jsme se divili, jak to všichni brali. Doufám, že jim to vydrží i dál a že i jejich organizace budou

pak amatérskému divadlu poskytovat větší šance. Znáš to, kdo drápkem uváže... V těchto akcích chceme a budeme pokračovat. Vůbec si myslím, že naši doménou budou právě vzdělávací akce různého typu a různého zaměření (dílny klu-

(pokračování na str. 2)

ADIVADLO SKP ZV ROH Havlíčkův Brod má nejen zajímavý a pestrý repertoár, ale zároveň se podílí na stále populárnějším FRMOLU, přehlídce „pokleslých žánrů“, jako je fraška, revue, opereta atd. Na Jiráskově Hronově však uvedou svou adaptaci Gogolova Nosu.

Anketa-Anketa-Anketa

Hronov se chýlí ke konci a také naše anketa, v níž jsme zaznamenali několik vašich názorů. Jak už napsala Lída Honzová, odpovědi se příliš nelišily a ani jsme to neočekávali.

Naším cílem bylo vzbudit soustředěnější tlak na řešení otázek, souvisejících s postavením ochotnického divadla ve společnosti. Dovolte proto, abychom dnes namísto anketního příspěvku někoho z vás citovali některé teze z publikace „Sovětské teze inspirující“, které vydal Ústřední metodický

kabinet v roce 1988 (z rukopisu dr. Karlické, staršího ještě o jeden rok). V úvodu materiálu se připomíná teze 27. sjezdu KSSS: „Stagnace je prostě nepřipustná v takové živé, dynamické a mnohostranné činnosti, jako je informace, propaganda, umělecká tvorba a lidová umělecká tvořivost, práce klubů, divadel, knihoven a muzeí — celé sféry ideově politické, mravní a estetické výchovy.“ (Ze sborníku usnesení 27. sjezdu KSSS, Praha, 1986, str. 86.)

Pod úhlem této teze připomeňme ze zmíněné publikace metodického střediska ROH tyto zkušenosti, uplatňované v Sovětském svazu:

(pokračování na str. 2)

Bulgakov Elipsy

Ještě do čtvrtice. Na motivy Mistra a Markétky vznikla v Brně inscenace Pilát Pontský. Z románu použito pilátovské téma + moskevské motivy. Woland a jeho suita tu nejsou. Bleskově mám informace o inscenaci brněnské Elipsy od dvou kritiků dr. Suchomelové a dr. Závodského (lovili pohotově z paměti o kratičké přestávce diskusních klubů). Dramatizace je dílem Pavla Pochylého a Matěje Růžičky. Jde tu o pohled do duše člověka, který má moc. Řeší se tu otázky svědomí, osobní odpovědnosti. Pilátova rituální důstojnost je narušována rozhovorem s Ješou. Hraje se na třech plochách mezi diváky. Na scéně hrazdy, trubkové konstrukce. Herci jsou akrobaty. Vše v černém jako Pitvinského Matka. (Kvůli té tu vydržte!). Celkově prý lepší brněnský průměr. A to je výraz uznání.

(im)

Dnešní program JH

9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
13.30	Beseda s redaktoři Amatérské scény	ZŠ
13.30	Fimfárum — DS Heřmanův Městec	Slávie
16.00	Nos — ADIVADLO SKP ZV ROH Havlíčkův Brod	Žďárky
16.00	Pec — STUDIO MěstKS Volyně	JD
17.45	Fimfárum — DS Heřmanův Městec	Slávie
19.30	Nos — ADIVADLO SKP ZV ROH Havlíčkův Brod	Žďárky
20.00	Pec — STUDIO MěstKS Volyně	JD
21.00	Taneční večer	Slávie
22.00	Patronátní večer	SOU
22.00	Filmový večer — Daleká cesta	sady MAJ

7/89

Chybí nám kontakt

Některí členové redakce Zpravodaje se cítí ochuzeni o přímý kontakt s herci. Pochopitelně během představení. Žádáme proto všechny účinkující, aby se ve vyzývání k tanci či vrhání hořících listů papíru zaměřili na tyto zbylé členy: Alexandra Gregara, Alenu Exnarovou, Vladimíra Fořta a především Ivo Markvarta.

Když se vstoupí jinam

Podle slov jednoho z mnoha žijících klasiků českého autorského divadla Vladimíra Justa platí následující úměra: čím horší divadelní akce, tím lepší ubytování. Jiráskův Hronov je zřejmě výjimkou, alespoň pro ubytované v domově mládeže SOU společného stravování. Krásné prostředí, milý o ochotný personál — co si přát víc. Autorovi těchto řádků se v tomto internátu přihodila jediná nepříjemná věc a za tu může pouze on sám, nikoliv prostředí.

Vyšel jsem hledat sprchu a nenašel. Lépe řečeno po několika minutovém bloudění jsem na chodbě objevil dva obrovské plechové objekty, které jsem pokládal za sprchové kouty. S myšlenkou, že nic není dokonalé, že sprchy teprve postaví a je od nich hezké, že tu zatím instalovali alespoň provizorní sprchové kouty, jsem vstoupil do obrovské lednice značky Groenland. Ještě že v ní byly police, jinak bych svůj omyl hned tak nezjistil. Snad až poté, kdybych se stal otužilcem. To víte, tekla jenom studená... jtd

Modráci „U nás“

Vítězné tažení Šmoulů se zastavilo ani před branami Hronova. Na pultech zdejších obchodů se objevily pohlednice s výjevy ze života těchto modrých přízraků. V kuloárech se proslýchá, že se prý profesor Čísar o Šmoulech vyjádřil příznivě a několik hlasů hovoří o možném zařazení Šmoulů adaptace do repertoáru jedné z pražských scén.

Pozor na kladivo!

Zjistili jsme, že pořadatelé ve Slávii pracují vsutku operativně. Po špatných zkušenostech s diváky dobývajícími se do sálu bez lístku či se zpožděním při plzeňském představení si ve středu připravili hned za dveře sálu kladivo. Výstrahou bylo patrně už samo o sobě, protože uvést v akci je nemožné.

Dvojnásobný držitel hlavní ceny Jiráskova Hronova za inscenaci Studio MěstKS Volyně přivezlo na letošní přehlídku neznámou hru Emila Vachka Pec. Profesionální divadla se jí vyhýbají, ale volyřští se rozhodli přesvědčit diváky, že se i v této látce dá najít něco víc.

ŠOTEK V AKCI

Vzhledem k tomu, že se letos v redakci Zpravodaje značně roztahují Východočeši, mají i redakčního šotka bezvýhradně na své straně. Aniž ho podplátli, pozval všechny krajany na společné setkání do Slávie hned dvakrát. Snad tím nepřispěl k rozmnožení schizofrenií mezi amatérskými divadelníky.

(dokončení ze str. 1)

● Všechny zájmové kroužky, kluby přátel umění, činnost těchto neprofesionálních skupin a souborů, vedou talentovaní, obvykle ve svém oboru středoškolsky či vysokoškolsky vzdělaní lidé. Odborníci, placení státem, společenskou organizací nebo zřizovatelem kulturního zařízení.

● Účast v zájmové činnosti je bezplatná, není spojena pro člověka s žádnými výdaji. Materiální zabezpečení... hradí odbory nebo podniky ze svých kulturních fondů. Financování není zrovna nejlevnější záležitostí. Ovšem je třeba zdůraznit, že vynaložené náklady nejsou v tomto případě pro společnost rozhodující.

● Pozornost se věnuje lepší koordinaci státních a odborových akcí, pro výchovu kádrů, neustálé zlepšování materiálně technické základny kulturně výchovných zařízení a široké popularizaci zájmové umělecké činnosti.

A co na to Centrum?

(dokončení ze str. 1)

bových programů, metodika péče o soubory ZUČ a podobně). Nechceme si přitom jen hrát na vlastním písečku nebo naopak někomu „lézt do zelí“, budeme se snažit jednak o spolupráci s co nejširším okruhem dalších partnerů, jednak o zmapování určitých bílých míst ve vzdělávací činnosti — na ně se pak soustředíme.“

● Alespoň něco prozrad' o dalších plánovaných akcích.

„Podílíme se na letošním Divadelním festivalu Aktualit organizováním seminářů pro umělecké pracovníky oblastních divadel, chystáme se na Dialog v Ostravě, Dny Mladé fronty, hodláme se vmísit i do organizace a přípravy některých národních přehlídek (třeba Šrámkův Písek), prostě práce je pro celý náš odbor kultury dost.“

● Moment! Pro celý odbor! Kolik vás tam vlastně je?

„V současné době tři. Ale jednu dobu jsme už byli čtyři.“

● To mě uklidnilo. Ale, Viktoro, když máte práce dost: Co se stane, když se vám ji někdo pokusí přidělat a obrátí se na vás s nabídkou spolupráce na

něčem, co v plánu zatím nemáte?

„Myslím, že teď nemluví jenom za sebe a za divadlo, ale i za své dva kolegy s kterými máme na starosti i všechny další obory zájmové činnosti — když někdo přijde s nabídkou na novou, zajímavou a neotřelou akci, která volnému času mládeže opravdu bude moci pomoci (to je krásné spojení, co?) půjdeme do toho i za cenu — jak se říká — překročení plánované kapacity“.

● Viktoro, díky za rozhovor. Beru tě za slovo a jdu přemýšlet o nových zajímavých a neotřelých akcích.

„A já o tom, jak nafoukneme ty kapacity.“ jtd

K počtě Karla Čapka

Ve dnech 21.—24. září pořádá SČDO na Štramberku vrcholovou přehlídku tvorby svazových souborů tematicky čerpajících z díla K. Čapka. Po Loupežnickovi Pražanů vysypou Děčínští Povídky z kapes, Tomáš Dosedla předvede Zmizení herce Bendy a když Ludmila Čápková napomene monologem Matky, ukážou nakonec Karlovarští Jak se hraje divadlo. To vše za tři večery! Dopolední rozborové semináře, též i nedělní závěrečné, jsou pod záštitou Společnosti bratří Čapků, odpolední autobusové výpady do Beskyd zase v režii ZK ROH Kotouč, 742 66 Štramberk, který splní vaše objednávky a přání. Ovšem, přihlaste se včas, raději hned!

B. MATULA

Konstruktivní řešení

Jeden z příspěvovatelů Zpravodaje přišel s návrhem pěstovat česnek: „Na česneku vyděláte 30 000,— Kčs a pak si v klidu a pohodě můžete dělat půl roku divadlo.“ Podotýkáme, že o návod, jak pěstovat česnek, už projevil zájem zástupci několika profesionálních divadel.

- anketa - anketa - anketa - anketa -

● Účastníkům ZUČ je možné zaplatit za vystoupení i ve vlastním klubu či domu kultury, když kolektiv vystupuje na tematické večery, na společném programu s profesionály apod. ● Vedoucí kroužků jsou placeni a jejich plat závisí od délky práce a vzdělání. Pracují tak nejen specialisté kulturně výchovné činnosti, ale také talentovaní lidé, mající vztah k

některému z uměleckých žánrů.

Mohli bychom v této publikaci listovat dál, ale pro nedostatek místa jsme vybrali jen některé střípky z velice zajímavých sovětských zkušeností, které najdete v uvedeném materiálu (s nímž se můžete i vy seznámit, protože jej obdrželi všichni zřizovatelé ROH).

Punk přišel do Hronova

Kdy? Kdo ho viděl? Kdy ho uvidíme? O to jde: Stalo se letos v Prostějově (Wolkrově). Dobyhl ho Filip Richtermoc. Punk. Číro, kozačky (červen), kožený černý oblek a ... špendlík ve tváři. Inu, milí čtenáři, byl to pro střídme recitátory šok. Avšak: příjemný. Filip Richtermoc je mimořádný talent. Přinesl si na jeviště dvě plechovky a paličky. A rozbalil na diváky a na porotu svou montáž z textů Franka Zappy. Byla to sugestivní, strhující výpověď dítěte svého věku. — Závěrečný večer. Filip má reprízu a nadšení diváků nemá mezí. Recitátor přebírá třetí cenu a odchází. A jde si svou cestou. A jde a jde a zakládá amatérský soubor a míří do Hronova.

IVO MARKVART

CHCI ZPÁTKY K ŘECE!

Soubor, s nímž Petr Lébl již řadu let pracuje, doznal nedávno nové změny a nese název „JELO“. Nic to však nezměnilo na přímo renesanční aktivitě režiséra, výtvarníka i herce a autora scénářů Petra Lébla. Jeho adaptace Kafkovy povídky Proměna rozbourila názorovou hladinu kuloárů i diskusních klubů. Rozhovor, který přinášíme, objasňuje řadu dohadů a mnohé kategorické názory a soudy obrací vniče.

● Co vám přinesla účast na 59. Jiráskově Hronově?

„Víte, já si moc nepotrpím na efektní odpovědi. A tak to řeknu prostě a skromně... No tak, já to teda řeknu. Jednou se to prozradit musí. Já jsem totiž, pane redaktore, ve skutečnosti dvacet lidí. Je to celej štáb, nebo spíš výsadkový komando. Všichni bydlej u nás

doma. Už se to nedá vydržet. Jednoho dne se k nám nastěhovali. Na nic se mě nezeptali. Na dveře dali cedulku Petr Lébl a poslali mě na přehlídky.

Jeden výtvarník, jeden dramaturg, pár jich je na reprezentaci, pár dalších jen tak kibicuje v kuchyni. A pak taky jeden epik, ale ten už dvacet let spí. A já je teď všechny vyjmenuju. Jsou to... (redakčně zkráceno).

Já jsem byl v zásadě skromnej člověk, dokonce barvoslepej. Podívejte se, já bezpečně poznám tmavší odstíny. Jinak vám neurčím žádnou barvu. Poznám, kdy je tma a to je všechno. To mi k životu stačí. Za práci neumím vůbec vzít, nejraději rybařím a houbářím. A teď tohle. Já už jsem úplně nešťastnej. Já chci zpátky k řece!

● Zároveň mě napadá otázka, kolik ten „prozrazený podvod“ může ještě uštědřit divadlu inscenací?

„Bratru třicet.“

● Děkuji za rozhovor.

Děsivá představa

Druhá hodina ranní. V hronovských ulicích se válí cáry mlhy. Kráčím po mokré dlažbě, daleko za mnou zůstává hluk a veselí Pražsky, ale v mě duši hlodá předtucha čehosi děsivého. A v tom uslyším podivný dutý úder. Klep! A hned další. Klep! A vzápětí celá série. Klep, klep, klep... Zamrazí mě a pevněji stisknu v kapse žulovou kostku. Vcházejím do domu, kde je onen tajemný zdroj hluku. Cítím, že jsem na stopě strašlivému tajemství. Konečně docházím ke dveřím, pod nimiž se li-ne kalné světlo. Opatrně tisknu klíku a milimetr po milimetru otevírám dveře. V mezeře se mi zjevívá tvář zbrázděná prožitým utrpením. Oči nepřítomně upřené před sebe, bledé tváře, pevně stisknuté rty. Klep, klep, klep! Ano, Alena Emmerová dopisuje recenzi do nového čísla Zpravodaje.

Divadelní soubor HEŘMAN - studio VIŇOUŠ Heřmanův Městec uvede na letošním Hronově volnou dramaturgickou pohádku J. Weiricha Fimfárum. Studio s ní letos vyhrálo spolu se souborem z Lomnice nad Popelkou krajskou přehlídku a bylo prý samo nejvíce překvapeno nečekaným úspěchem.

Z (barevných) diskusních klubů

MODRÝ

Základní otázkou, kterou si snad položí každý, kdo přemýšlí o inscenaci Mistra a Markétky, je otázka zdařilosti dramaturgie. Klapkova byla většinou hlasů označena za adekvátní přepis, který nepopírá Bulgakova, i když — zákonitě — vede ke značné selekci původního díla.

Koncepce inscenace vychází důsledně z frontálního pohledu. Nejasnosti vzbuzovalo umístění Wolandova „jevišťátka“ mezi diváky. Výrazné ocenění si zaslouží emocionální působivost ce-
[pokračování na str. 2]

Divadelní soubor TYL při MěstKS Rakovník zahrál včera ve Žďárkách Schormovu dramaturgickou Páralovy Profesionální ženy (režie Milan Schejbal). Původní Páralův román vznikl počátkem sedmdesátých let a je spjat jednak se snahou Vladimíra Párala obohatit kompozičně vlastní literární styl (který vyvrcholil předtím v Milencích a vrazích), jednak je poměrně silně spjat i s dobou vzniku, s obdobím „nezkrotných Angelik“, které Profesionální žena mírně paroduje i přitom, že je vlastně čtivým románem pro širokou veřejnost.

Schormova dramaturgie pro ústecké Činoherní studio byla pořízena poměrně brzy po vzniku románu a vychází z divadelního názoru sedmdesátých let; stala se tehdy základem úspěšné inscenace. Nyní jsme ovšem nuceni především položit si otázku, nakolik je tématika i formálně nosná a smysluplná pro současný inscenační tvar. Klademe si tuto otázku především proto, že nás rakovnická inscenace nedokázala přesvědčit. Nečteme z ní totiž téma, pro které tuto předlohu hrají a které chtějí divákovi sdělit, nezaujímají výrazný postoj k inscenované předloze.

Nutno říci, že není patrně nejsnadnější dnes tuto předlohu uchopit. Nicméně možnosti jsou: je možné tematizovat ji inscenací, právě zaujímáním stanovisek a postojů k jednotlivým situacím i celku; to však patrně nebyl cíl, který si soubor kladl - domníváme se, že hledal téma v rovině zábavného divadla, v němž pouze v ně-

kterých momentech vystoupí situace hlouběji tematizovaná, ale v němž se především spoléhá na nosnost samotného příběhu.

Jenže v takovém případě mu-

pojmenováno a že jí tudíž chybí pevná koncepce.

Všechno na jevišti vlastně jaksi funguje a plyne, všechno je svým způsobem na svém místě, ale vesměs nevzrušivé; často je

se inscenace hraje, neboť ani v tomto případě nám není nabídnut čitelný klíč. Celek působí jako sled jednotlivých tu více tu méně přitažlivých atrakcí, vršených pouze jakoby mechanicky a nebudujících významy tak, aby se spojily ve výpověď.

Recenze představení

V. PÁRAL: PROFESIONÁLNÍ ŽENA

si ležet těžiště inscenace v hereckém ztvárnění postav Soni - v rakovnické inscenaci působí velmi příjemně, nicméně k hlubší interpretaci se nedostává nebo k ní není vedena. Navíc je nosnost fabule prakticky zlikvidována pojetím postav Mánka, který je v této inscenaci traktován takřka jako debil a ne jako člověk, který je sice z jistých důvodů poněkud mimo, ale přesto je schopen udělat něco mimořádného. Pro to všechno pak máme pocit, že základní téma není inscenací

pracováno z prostředky notoricky známými (byť vděčnými) a ničím neozvlášťnými - a pokud se v některých okamžicích objeví jiskření, zas poměrně rychle pohasne. A to i přesto, že herci jsou talentovaní a viditelně hrají s plným nasazením.

S absencí zřetelné koncepce inscenace pak souvisí i její scénografická složka, která funguje jakoby mimochodem, náhodně - bez užších a významotvorných souvislostí. Máme problém také s určením žánru, v němž

V celku lze rakovnické představení charakterizovat jako pokus o představení divácké, o zábavu udělanou se slušnými řemeslnými dispozicemi. Nicméně pokud nám chybí téma, výpověď, postoj inscenátorů k příběhu (ve slozce režijní i herecké), chybí i dramatické napětí, ona „šťáva“, tolik potřebná pro živý dopad, komediálnost a komunikativnost inscenace.

ex

Zochotnického dávnověku

Chůze po jevišti

Jest velmi nutno začít od okamžiku, kdy hrající osoba na prkna vstoupí. Nejen možno, aby truchlící otec, jda z pohřbu své dcery, vkročil do dveří bezstarostně a bujaře, a dby teprve na scéně nalažil tvář a shrouceným krokem došel se na židli. Do dveří musí vstoupiti již celý, hotový výkon herecký. Starší realistická škola divadelní učila, že jest třeba v dynamice a rytmice chůze zachováti vždy určitou míru. Nehezke je dělati delší kroky na jevišti než kolik obnáší délka chodidla vlastního a proto působí komicky, jestliže si herec malé postavy vykračuje milovými kroky na scéně, šermuje při tom oběma rukama nebo hrdina velikán drobí-li své kroky jako naiivka v kratičké sukní. I v chůzi jest třeba používat moderovaných pohybů a stále míti na paměti, že méně jest lépe. Příliš mnoho se na jevišti přechází a to je chyba. Mnohdy vidíte herce, jenž stojí na místě nemusí-li právě odrážkavati úlohu, ale „hodí-li mu boudu“ jeho větu, poznáte to okamžitě, kdybyste byli hluší. Náš herec se ihned vyruší z klidu a udělá bezúčelně naprosto zbytečné dva tři kroky vpřed. Rozhodí ruce od těla a — jenom drátek do hlavy a tahat ho za provázek. Proto méně zbytečného chození po scéně a zachráníte mnohou hru!

(Z věstníku Smetanova okrsku div. och. čsl. roč 1927)

Amatérský soubor Jihomoravského divadla při MěstOB Znojmo uvedl v mimosoutěžním programu letošního Jiráskova Hronova hru S. Mrožka Emigrantů. Tento titul se v repertoáru souboru neocílil náhodou, ale je výrazem jeho orientace na kvalitní dramatikou.

JIRÁSEK předchůdce IONESCA

V Jiráskově knize „U nás“ se v prvním díle, na str. 494, dočteme: „Nemocnému farářovi Zedlerovi se stýská po ptáčích, Antonín Kalina a jeho žena Justynka věší mu v kleci jeho milovaného drozda.“ Ani při podrobnějším čtení není zřejmé, zda chtěl Kalina udělat nemocnému knězi popravou jeho oblíbeného drozda radost, nebo šlo o rafinovanou pomstu. Tento úryvek je jasným důkazem pronikavých proků absurdity do Jiráskova díla a tím i pádnou odpovědí všem, kdo považují jeho dílo za nemoderní.

Z (barevných) diskusních klubů

(dokončení ze str. 3)

lého prostoru, která vznikla umístěním jeviště i hlediště za oponu na jevišti Jiráskova divadla. Rozdílně byla nazírána otázka temporytmu představení, hudby, či malého důrazu na fantasknost a grotesknost Bulgakova díla. Diskuse nad Královnou Koloběžkou byla pro některé doslova úvodem do zajímavé problematiky dětského divadla. Křest svatého Vladimíra byl přijat naprosto spontánně a jednohlasně. Současně však byla vznesena otázka, jak je možné, že některé soubory přijedou do Hronova zahrát a přitom ani nedostanou vstupenky na některé představení.

—zat—

RŮŽOVÝ

Také zde vlídné klima. S Kateřinou Fixovou procházka nesoutěžními představeními. Resumování, srovnávání. Potěšili např. dojemně krásní Brémští muzikanti. Hudradla. Příklad dramatické hry. Ti maličci hráli pro nás. A hráli si...

A jsme zase u Staré ženy. Tento klub je, na rozdíl od žlutého, cele na pochybách. Scénografie oslní, omámí, ale... Ono se tu vypráví o tmě, ale není to temno i v hereckých nitrech: Co by říkal asi Rozewicz připsání těch sladkých řečí Čišíka? Divák se zoufale snaží orientovat. Chce si vše ozřejmit. I schválnosti, a je maten (pomaten). Odpoledne prý kdosi proběhl s červeným praporem. Večer ne. Prý ne. Prý to bylo jedno. — Ale zase — neupadáme v blud, jestliže si chceme každíčký detail logicky vysvětlit?

V závěru bohatého odpoledne mezi dvěma ve 12.15: Jak je osvobodivě zhlédnout dobře udělanou činohru ze škatulky divadla interpretačního. Občas. — Na prahu konstatována tragédie divácká — ten pohled očima diváka — televizního. Na vše.

(im)

Mladýma očima

Do včerejšího dne jsme se probudili jako obvykle plni otázek a očekávání. Budeme svědky průměru nebo nás osvíti jasné světlo jedné z výjimek, které se objevují stále častěji. Včera jsme viděli dvě představení. Hned první inscenaci Mistr a Markétka, kterou podle románu M. A. Bulgakova zdramatizoval a představil divadelní soubor Jirásek z České Lípy, jsme rádi zařadili mezi ty kvalitnější. Bohužel Profesionální žena divadelního souboru Tyl Rakovník nás opět rychle přimrazila k zemi.

Jako po každém představení, které jsme na Hronově zatím shlédli, nebyly ani tentokrát názory jednotné. Většina z nás byla příjemně překvapena a potěšena a libovala si nad divadelním zážitkem. Našli se však i ti, a nebyl jich zanedbatelný počet, kteří dílo nepřijali. Mnohdy i proto, že četli literární předlohu a inscenace jim připadala ochuzena o nedostatečné rozkrytí jednotlivých témat. Kdo však šel na představení „čistý“ a neovlivněný románem tyto problémy nejenže neviděl, ba naopak ocenil dramatikovu zručnost.

V inscenaci jsme našli řadu témat (malost, bezbřehost charakteru, zrada, manipulace s člověkem, soubor dobra a zla, uplácení, milosrdenství, naděje, svobody, smysl osudu...). Při rozboru představení se však všechny skupiny shodly na nejdůležitějším a nejvíce vystupujícím tématu lásky a schopnosti sebeobětování se pro lásku.

Na úspěchu hry se značně podílela velmi dobrá úroveň hereckých výkonů. Určité výhrady byly vysloveny pouze k představitelům postav Mistra a Markétky, které v některých situacích nepůsobily přesvědčivě.

Ocenili jsme i práci se scénickými prostředky a jejich mnohostranné využití. Například drátěná rukavice (návrh) jako symbol uniformity, pokrytectví, zmechanizování jednání člověka, byrokracie... Tyto prostředky cílevědomě podtrhávaly tematiku celé inscenace.

Přínosem pro KMD byla návštěva dramatika a režiséra na večerní diskusi.

Ve 20.00 začínalo v nedalekých Žďárkách představení „Profesionální žena“ v podání souboru DS TYL z Rakovníka.

Prvotní dojmy: nevкус, podbízivost, sentimentalita, nuda. Zdálo se, že jedinou náplní inscenace měla být pouze snůška vtipů, která se však žádným způsobem nevztahovala k příběhu. Nebo snad ukázka toho, co všechno jsou muži schopni udělat pro krásnou ženu. To nám ovšem připadalo nízké a nic neřešící. Shodli jsme se také na nedostatečném využití možností textu.

Tempo představení bylo stereotypní a unavující. Právě proto nás zaujala představitelka Soni, u které jsme ocenili schopnost udržet si po celý čas okouzující nevinný úsměv. U ostatních protagonistů jsme si ce cítili jistou technickou zdatnost, avšak nedokázali navázat tak důležitý kontakt s divákem. Jejich způsob hry se nás nikterak nedotkl a zanechal nás lhostejnými.

V případě výtvarného řešení scény a jejího využití se naše názory různily. Některým se zdála scéna nezajímavá, vadilo jim příliš jednostranné využití. Jiní tvrdili opak.

Z nedalekých Žďárek jsme se tedy vraceli nepobaveni a zklamání. Do jisté míry to bylo způsobeno psychickým a fyzickým přeplněním (Mistr a Markétka, sytá večere).

Zitřejší program JH

9.00	Beseda se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
13.30	O hadu Šivarovi — DS Tatrmani OB Sudoměřice	Slávie
16.00	Slučka pre dvoch — Štúdio DS J. Palárika Čadca	JD
16.00	Matka — OK OKVS Brno V	Žďárky
18.00	Taneční večer	Velký Dřevíč
18.15	O hadu a Šivarovi — DS Tatrmani OB Sudoměřice	Slávie
19.30	Slučka pre dvoch — Štúdio DS J. Palárika Čadca	JD
19.30	Matka — OK OKVS Brno V	Žďárky
21.00	Taneční večer	Slávie
21.30	Slavnostní zakončení	JD
22.00	Patronátní večer Čadca	SOU
22.30	Setkání OŠ s porotou a hosty	SOU